

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον διὰ τοῦ Ἰακουράου τῆς Παιδείας ὡς κατ' ἄρχην παιδικῶν περιοδικῶν σύγγραμμα, ἀληθεὶς καραχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβολῶς καὶ διὰ τοῦ Θελομενεύου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	
Ἑσωτερικῶς	Ἐξωτερικῶς
Ἔτησίαν . . . 50, 25--	Ἔτησίαν, Φεβρουάριον 25--
Ἑξαμηνίως . . . 14,--	Ἑξαμηνίως . . . 14,--
Τριμηνίως . . . 7,50	Τριμηνίως . . . 7,50

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879
 ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
 Ἄρχεται τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσιν τὴν 1ην Οὐλαβίου μηνός.
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Ἐπειοῦ 38 κατὰ τὸ Βαρβακίειον

Μερίδος Β' - Τόμος 29ος

Ἐν Ἀθήναις, 10 Σεπτεμβρίου 1922

Ἔτος 44ον. - Ἀριθ. 41

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

[Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η' (Συνέχεια)

Ἀπὸ τῆς δουλειᾶς ἐκόμισε χίλια φράγκα. Μα ὁ Φαγάνος εἶχε ὡς ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ τοιχοκονεβεταὶ κανεὶς σὺς σοβαρὰς ὑποθέσεις κ' ὅτι εἶναι ὠφελιμώτερον νὰ ξεδεύῃ κανεὶς τὰ χρήματά του ὅπου πρέπει, παρά νὰ τὰ τοκίσῃ.

Ἀφοῦ ἔλαβαν αὐτὰ τὰ μέτρα, ξεκίνησαν πάλι ἀπ' τὴν Ἀμιένη, χωρὶς νὰ μείνουν σιτημὴ παραπάνω, γιατί ἔπρεπε δίχως ἄλλο νὰ ξεκινήσουν πρὶν ὁ Σφαχτής φθάσῃ ἐκεῖ.

Ἦταν βέβαια περιττό νὰ συναντηθοῦν μετὰ τὸν ἀντίπαλό τους σὲ κανένα σταθροδρόμ. Ἐξω ἀπ' αὐτό, ἂν εἶχαν μιάς ὥρας προτεραιότητα ἀπ' τὸ βασιλιά, δὲν εἶχαν ἑμῶς καιρὸ νὰ χάνουν, ἂν ἤθελαν νὰ φτάσουν στὸ Σαιν-Βαλερὸ προτοῦ ἀποβίβασθῇ ἀπ' τὸ Ἀγγλικὸ βαπόρι ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὸ ἑκατομμύριον.

Σύμφωνα μετὰ τὰ χαρτιά τῆς βαλίτσας, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ ἔφτανε στὴν προκοματὰ τοῦ Σαιν-Βαλερὸ τὴν Τριτὴν, 20 Μαΐου, σὺς ἕξ τὸ πρωί, δηλαδὴ τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης ἡμέρας.

Κι' ἔμεναν ἀκόμη πενήντα χιλιόμετρα γιὰ νὰ φτάσουν στὸ μικρὸ λιμάνι τοῦ Σαιν-Βαλερὸ, ποῦ ἦταν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέρμα τοῦ ἀφανταστοῦ αὐτοῦ ταξιδιοῦ. Ὁ Ἀτσαλοπόδης θὰ μπορούσε ν' ἀνθέστῃ ὡς τὸ τέλος.

Μ' ἄλη τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴν εμπιστοσύνην ποῦ εἶχε σὲ

ἀλογοῦ του, ὁ Γάτουλας ἀνησυχόσασε γιατί διέκρινε σὲ ἄλογο του, καθὼς ἄλλωστε ἦταν φυσικὸ, συμπτόματ' ἀκούου.

Πρῶτα-πρῶτα δὲν θέλησε νὰ φάῃ στὴν Ἀμιένη καί, καθὼς ἔτρεχε μετὰ τὴ συνειδητομένη του γρηγοράδα, ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ἦταν συγχρόστῃ ἀπ' τὸ κανονικὸ, τὰ πτερὰ τοῦ ἀνεθοκατέβαιναν, ἀπ' τὰ ροθούνια του, ποῦ εἶχαν γίνεῖ μπλάδα, ἔβγαίνε χνάτω κοτότ' καὶ τὰ βλέμματά του ἔδειχναν πὼς δὲν ἦταν διόλου σὲ καλὴ κατάστασιν.



Ἐὰν γὰρ εἶθε νὰ συναγωνισθῇ τὸν σιδηρόδρομο... (Σελ. 315 στ. α')

Κι' ὁμοίως τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἄλογο ἔτρεχε ὁλοένα.

Στὸ Λογικρὸ σιματάσων. Μόλις ὁ Ἀτσαλοπόδης ἀνάβηκε, ἀρχιστὴν τριμῆ πάνω σὲ τὰ πόδια του τόσο πολὸ, ὥστε ὁ Γάτουλας φοβήθηκε μήπως τὸν δῇ νὰ πέσῃ κ' εἶπε:

— Καλύτερα νὰ τρέξῃ!

Τόλιξ τὸ στόμα μιάς μποτιλλίας ῥαχῆς μετὰ μιά περὶστῆ καὶ χώνοντάς τ'ε σὲ τὸ στόμα τοῦ φτωχοῦ ἄλογο, τὸ ἀνάγ-

κάζε νὰ καταπιῇ ἄλη τὴ ῥαχὴ ποῦ εἶχε ἡ μποτιλλία.

Τὸ ποτὸ ἔφερε τ' ἀποτέλεσμά του: Τὸ ἄλογο, μεθυσμένο ἀπ' τὴ ῥαχὴ κ' ἀπ' τὴν κούρασιν, ἔτρεχε τόσο, ποῦ οἱ ταξιδιωτὰς νόμιζαν πὼς ὄνειρευόταν.

Κάθε τόσο κλονίζονταν καὶ παραπατοῦσε, μα ὁ Γάτουλας, μ' ἕνα ἀπότομον τράβηγμα τοῦ χαλινοῦ, τὸ κρατοῦσε καὶ τὸ τρέξιμόν ἐξανόρχιζε. Σὲ μιά στιγμὴ, λίγα ἔλειψε νὰ σωριαστῇ χάμω, μα ἔβαλε ὡς δυνάμεις τοῦ ἔμεναν, σηκώθηκε καὶ ξεκίνησαν πάλι τρέχοντας.

Ἡ ὥρα ἦταν σχεδὸν ἕνδεκα.

Ὁ Φιδὸς κ' ὁ Φαγάνος κοίταζαν μ' ἀγωνία στὸ δρόμο καὶ φοβόταν μήπως ἰδοῦν κανέν' ἀμάξι νὰ τοὺς φτάσῃ.

Ὁ βασιλιάς ἦταν ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ νικήσῃ ὁσαυτὸποτε ἐμπόδια θὰ τοῦ παρουσιαζόνταν στὸ δρόμο του. Ἡ ὑπόθεσιν ἦταν πολὺ σπουδαία καὶ θὰ ἐξάντλοῦσε ἄλη τὴν ἱκανότητά γιὰ νὰ τὴν κερδίσῃ.

Δὲν ἐπρόκειτο μόνο γιὰ τὸ ἑκατομμύριον: Ἄν τὸ κέρδιζε, θὰ ἐξασφάλιζε καὶ τὴν ἐκλογὴν του, θὰ ἔσωζε τὸ γόητρό του.

Γιὰτὸ ὁ βασιλιάς τῆς Μαύρης Μάσκας δὲν θὰ ἐδίσταζε βέβαια νὰ ἀκορπίσῃ κ' αὐτὸς μετὰ τοὺς φουχτὰς τὸ χρυσάφι κ' ἐπὶ ἔργων ἀκόμη πολλὰς πιθανότητες ἐπὶ θὰ εἰδύσθ' ἕνα μέσο γιὰ νὰ φτάσῃ στὸ Σαιν-Βαλερὸ πρὶν ἀγκοροβόλησῃ τὸ Ἀγγλικὸ.

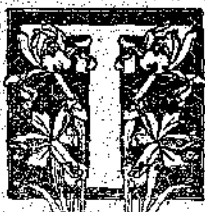
Καταλαβαίνει κανεὶς σὲ τὴν ἀγωνία βρισκόνταν οἱ ταξιδιωτὰς. Αἰσθανόνταν τὰς κλονισμοὺς καὶ τὰ παραπατήματα τοῦ Ἀτσαλοπόδου, ἐνῶ ἐκοίταζαν πίσω τους, στὸ βάθος τοῦ δρόμου, παραμυθίζοντας μὴπως ἰδοῦν κανένα φάος.



Ὁ Φιδὸς ἔτρεχε πρῶτος... (Σελ. 322, στ. β')

ΛΟΗΝΑΤΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Η ΖΩΗ ΚΙ' Η ΕΡΓΑΣΙΑ

Αγαπητοί μου,



Ο πρωί, άκουσα μιγάιτόνισά μας πού φώναζε τό γιό της:

—Εόνα λοιπόν, τεμπέλη, όπναρά! Εόνα πιά πού τή μισή σου ζωή τήν κάνεις στό κρεβάτι, δέν ντρέπεσαι!

Τή εμισή του ζωή. Μά και βέβαια πού ένας άνθρωπος όπναράς χάνει τή μισή του ζωή κοιμώμενος κι' όνειρευόμενος. Αυτό δέν είναι καθόλου υπερβολή. Αφοΰ κι' ό μη όπναράς άνθρωπος, όκείνος πού κοιμάται μόνο όσο χρειάζεται, όσο είναι άντγκαιο, —όκτώ ώρες τό ήμερονύκτιο κατά μέσον όρο, γιατί ό νέος πρέπει νά κοιμάται κάτι παραπάνω κι' ό γέρος κάτι λιγότερο, —πόσα χρόνια νομίζετε πώς χάνει;

Δέν είναι όσολολό νά κάμη κανείς τόν λογαριασμό. Τόν βρίσκω μάάλιστα έτοιμο ζ' ένα περιεργότατο άρθρο «περί και ζωής χρόνου», δημοσιευμένο ζ' ένα παμπάλαιο περιοδικό. Λαίπών' ό μέσος όρος τής ζωής τού ανθρώπου είναι 72 χρόνια. Οκτώ ώρες όπνο τό ήμερονύκτιο, μάς παίρνουν 24 χρόνια από τά 72. Τι μένουν γιά ζωή κι' εργασία; Μόλις 48!

Κι' όμως μακάρι νάταν και τόσα! Γιατί μήπως είναι μόνο ό όπνος πού μάς χάσομερά; Στο άρθρο πού σας είπα, βρίσκω και πολλούς άλλους λογαριασμούς. Άκούστε: Για νά ντυθώ κανείς και νά γδυθώ, δύο, τρεις και τέσσερες φορές τήν ήμέρα, δέν θέλει τοδλόχιστο μισή ώρα τό ήμερονύκτιο; Αύττ ή μισή ώρα, από 72 χρόνια, μάς κάνει άλλον έναμίσιο χρόνο, χαμένο μπροστά στόν καθρέφτη.

Επειτα είναι τό φαί. Μπορεί κανείς νά ζήση χωρίς νά φάη; Πρόγευμα, γεύμα, δείπνο...Γι' αυτά όλα, καιγια μερικά άλλα σχετικά με τή θρέψη κι' επίσης απαραίτητα, δέν χρειάζεται ένας άνθρωπος δύο ώρες και τέταρτο τό ήμερονύκτιο; Νά άμέσως άλλα έξη χρόνια και ένω μάηνες, πού τά χάνει κανείς στό τραπέζι ή άλλου...

Άκόμα: Δέν όπάρχει σχεδόν άνθρωπος πού νά μη χάνη, περπατώντας ή μιλώντας, δύο ώρες τήν ήμέρα. Άλλα έξη χρόνια λοιπόν γιά φανάρια και φλωαρία. Έπειτα επισκέψεις, θέατρα, διασκεδάσεις, τακτικές περιπατες κτλ. δέν θέλουν άλλες δύο ώρες τήν ήμέρα; Άλλα έξη χρόνια. Κι' οι άρρώστιας; Όσο γέρος κι' άν είναι κανείς, δέν άρρωσταίνει, στην παιδική μάλιστα και στην γεροντική ήλικία και, κατά

μέσον όρο, δέν πρέπει νά λογαριάσομε δύο ώρες τήν ήμέρα άρρώστιας; Άλλα έξη χρόνια.

Άν προσόδοουμε τώρα όλες αυτές τις χαμένες ώρες, και τού όπνου μαζί, θα βροδμε ότι από τις 24 τού ήμερονύκτιου, ξοδεύονται έτσι δεκαεννιά και τρία τέταρτα. Κι' αυτές οι ώρες, από 72 χρόνια, μάς κάνουν 59 χρόνια, 3 μήνες, 4 ήμέρες και 4 ώρες. Όσα τί μένει στόν άνθρωπο γιά πραγματική, σοβαρή ζωή κι' εργασία; 12 χρόνια, 8 μήνες, 25 ήμέρες και 12 ώρες. Καί αν αφαιρέσομε κι' απ' αυτά, τά 7 πρώτα χρόνια τής ζωής, πού τό παιδί δέν εργάζεται καθόλου, δέν μένουν παρά 5 —6 χρόνια εργασίας! Μάλιστα, τόσα έχει νά εργασθώ ένας άνθρωπος, δεκα εννιά γέρος, έγκρατής, φίλεργος και κατηφέρη νά φθάση άκμαίος στόν 72ο χρόνο τής ήλικίας του. Μά δέν είναι παράξενο νά συλλογίζεται κανείς ότι ένας Σοφοκλής, ένας Άριστοτέλης, ένας Ναύτιων, ένας Γκαίτε, ένας Βίκτωρ Ουγκώ, έκαμαν σέ τόσο λίγον καιρό τήν τεράστια εργασία πού μάς άφησαν;

Θά πητε: αυτό μπορεί νά κομίνταν λιγότερο και νά μήν έχαναν τόσες ώρες στό τραπέζι ή στήν τουαλέττα. Έίως. Άλλά και τό μισό νά βάλουμε, γιά τούς πολύ δραστήριους κι' εργατικούς ανθρώπους, μόλις θα βροδμε 12 χρόνια εργασίας, πού είναι πάλι λιγα. Όπωσδήποτε, οι περισσότεροι άνθρωποι. —λόγιοι, επιστήμονες, χρηματισται, κτλ. όσοι είναι και άνθρωποι τού κόσμου, —δέν εργάζονται ζ' όλη τους τή ζωή περισσότερο από 5—6 χρόνια. Καί δέν είναι θαύμα πώς κατορθώνουν κι' αυτοί νά κάνουν τόσα πολλά σέ τόσο μικρό διάστημα;

Τό συμπέρασμα είναι, ότι ή ζωή, με τις απαιτήσεις τής, δέν μάς άφίνει πολλόν καιρό γιά πραγματική, σοβαρή εργασία. Καί τώρα πού τό έξορομε με αριθμούς, πρέπει νά οικονομίσουμε άκόμα περισσότερο τόν πολύτιμο καιρό μας. Προπάντων νά μήν παρακοιμόμαστε, γιατί οι ώρες τού παραπανιτού όπνου είναι οι περισσότερο χαμένες. Καί τρώγοντας κανείς, και ντυνόμενος, και περπατώντας, μπορεί επιτέλους νά σκέπτεται, πού κι' αυτό είναι μια προτομια γιά τήν εργασία του. Κοιμώμενος όμως δέν κάνει τίποτα, παρά τό πολύ-πολύ νά βλέπη όνειρα. Εξώ όπναράδες πού κοιμούνται δέκα και δώδεκα ώρες τό ήμερονύκτιο. Για νάμπετε τώρα τό λογαριασμό νά ιδήτε πόσα χρόνια χάνοσιν αυτοί. —Έίλεγε λοιπόν υπερβολή ή γειτόνισσα, όταν φώναζε τού γιού τής, πώς τή μισή του τή ζωή τήν κάνει στό κρεβάτι;

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΙΩΝ

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα από ΔΟΥΜΠΟΥΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ' (Συνέχεια)

Η Διονυσία δέν τήν άκουσε. Θέλησε νά προχωρήση. Εδός όμως ή Τροουστ έβαλε δύο δάκτυλα στό στόμα τής και σφύριξε.

Ο Δουμπούκ άκουσε τό σφύριγμα κι' έτριβε τά χέρια του από τωρα, λογαριάζοντας τήν εδχαριστήση πού θα είχε κακομεταχειριζόμενος τή Διονυσία.

Η Διονυσία όμως δέν έκανε τήν πρέλλα ν' άντισταθώ σ' αυτό τό γίγαντα. Χωρίς νά διατάξη καθόλου, έγύρισε πίσω, πέρασε μπρός από τόν σύντροφο τής, Τροουστ χωρίς νά τόν κοιτάξή καν, σάν άνθρωπος πού κάθε άλλο έχει στό μυαλό του, και πήγε νά ένωθώ μ' όλες τις άλλες καθαρίστρες πού περιμεναν άδόνιαμες, άνήτοιχες και λουημένες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ' Αλληλοσπαγαγωγή

Η Διονυσία δέν στάθηκε πολύ νά κοιτάξή τόν καιρό. Τής έκανε κακό. Τήν ώρα όμως πού έτοιμαζόταν νά γορίση σπιτι τής, είδε πώς δέν είχε πιά τή μεγάλη μαύρη μάλλινη εσάρπα τής.

Δέν παραξενώθηκε πολύ. Σκέφθηκε μια στιγμή νά γυρίση στό μέρος πού ή Τροουστ δέν τήν άφησε νά περάση, θυμήθηκε όμως πώς τής τραβοδσε τήν εσάρπα τής, σάν κάδελ νά τής τήν πάρη. Καί θυμήθηκε άκόμη πώς ή Τροουστ είχε νά κάμη κάθε μέρα μ' αυτή τήν μεγάλη και ζεστή εσάρπα, γιατί τήν ζήλευε. Κατάλαβε λοιπόν πώς τήν πήρε και δέν άξίζε τόν κόπο νά χάζη τόν καιρό τής γορεύοντας Τροουστ κι' εσάρπα. Καί οι δύο είχαν κάνει φερέ.

Γόρισε λοιπόν στό σπιτι με χαδένια και τό μεροδοόλι τής και τήν εσάρπα τής. Γυμάτη όμως με τό ίδιο θάρρος και με τήν ίδια άπόφαση.

Τό βράδυ ό πατέρας τής τής ειπε: —Θά πάς αύριο στό Κοουριέρ, Διονυσία;

—Θά πάω μόνο, γιά νά ιδώ άν θα ξαναπάσσουν δουλειά, πατέρα. Πολλοί λέγουν πώς δέν θα βαστάξή πολύ αυτό.

—Στό παρκομικρό έμποδίο όμως, θα γορίσης σπιτι.

—Έννοια σας. Έπειτα δέν μπορούμε έμεις, βέβαια, οι γυναίκες νά κάνουμε επανάσταση.

—Δουτοχιζμένες! ειπε ό Κοστοριός. Τήν άλλη μέρα γόρισε στό άνθρωπο κωρυχέιο. Από μακρότα είδε τούς άπεργούς, πού ήταν, όχι πιά, κεννιά εικοσαριά, άλλα κεννιά εκατοστή και είχαν πιασμένο τό δρόμο.

Τήν ίδια ώρα, οι καλοί εργάτες

ήρθαν βλοι μαζί, πολλοί, συσσωματωμένοι, σάν στρατιώτες στή μάχη.

Οι άλλοι, πού ήταν λιγότεροι, θέλησαν νά τούς διασπάσουν δέν μπήρσαν όμως. Οι άπεργόσπάστες μπόρσαν, μ' όλα τά χροπήματα και τις πετριές πού είχαν φάει, νά μπουν μέσα στό άθρακωρυχέιο. Καί άρχισαν νά κατεβαίνουν μερικοί, ένφ άλλοι εξακολουθούσαν άκόμα τή μάχη με τούς πού λυσοσπόμενος άπεργούς.

Η Διονυσία παρατηρούσε από μακρότα με κατάπληξη, αυτή τή μάχη άναμεταξύ άδελφών και τής φάνηκε πώς δέν ήταν νίκη τών καλών εργατών τό ότι κατορθώσαν νά κατεβούν στό μεταλλείο.

Γιατί οι άλλοι, οι κακοί, γεμάτοι μίσος, φαινόνταν νά τούς σκορπίζουν κάποιο άσχημο κόλπο γιά εκδίκηση.

Ένώ οι πρώτοι εργάτες είχαν φτάσει σά κλουβία και άρχισαν νά κατεβαίνουν κάτω με τή βοήθεια τού μηχανικού πού είχε μείνει πιστός στή θέση του, οι άλλοι πού περίμεναν τήν άμυδα τούς, παρατηρούσαν ζ' ένόταν στήν είσοδο.

Και ή Διονυσία κοιτάζε επίσης μαζί μ' άλλες συντοφισσές, με τήν ιδέα πώς θα μπορούσαν νά δουλεύουν σήμερα.

—Μου φαίνεται, πώς θα μπορούσαμε πιά σήμερα νά πιάσομε δουλειά, ειπε.

—Περιμένε λιγάκι εσθ, πού είσαι ένα με τ' άφεντικά, τής φώναζε ή Τροουστ.

Θά ιδής τώρα άν θα δουλέψης. Για καίτα κι' απ' εδ' λιγάκι.

Και με τά μάτια δλο φλόγες, τής έβλεπε με τό δάχτυλο τούς άπεργούς. Μερικοί απ' αυτούς βήτηκαν άξαφνα από τό συμπλέγμα πού σχημάτιζαν κι' έτρεχαν προς τό μέρος όπου ήταν οι άτοιμηχανές, φωνάζοντας:

—Ελάτε, παιδιά, πάμε νά σήηρούμε εις φωτιές.

—Όλα έρωμησαν με λύσσα, στα λάγυ α αυτά.

—Μαζί, παιδιά, φώναζε τότε κι' ό πατέρας τής Γκάδ, πού κάτι είχε όποφιασθώ γιά τούς κακούς σκοπούς τών άπεργών και δέν είχε κατεβή με τούς άλλους στό πηγάδι. Πρέπει νά υπερκατασθώμε τή δουλειά μας, κι' έσομε έμεις τό δικιο.

Οι άπεργοι είχαν άρπάξει κιάλας τά φουάρια και τούς λαστούδες και βγάλαν μίσια από τά φουρνέλλα όλα τάναμμένα κ' έβρονα. Τά έρωγών, έτσι όπως ήσαν κατακόκκινα, επάνω στίς πλακές

και άδειάζαν άπάνω τούς κορβάδες νερό. Η άεμισοφαίρα γίνηκε όλη βαρεία, πυκνή, γεμάτη καπνούς δηλητηριασμένους. Αδόντα νά σταθώ κανείς εκεί.

—Άντε νά δουλέψετε τώρα! τοδε φώναζε ό Δουμπούκ, πού ήταν επί σφαλής τών άπεργών.

Κι' ένφ άκορόί εοχη έτσι τούς συντόφους των, ό Δουμπούκ και ό Τροουστ άδειάζαν με λύσσα διαβολική τά φουρνέλλα.

Οι εργάτες όμως δέν τούς άφησαν νάποτελειώσουν. Ερωτησαν ν' άρπάξουν από τά χέρια τούς τά φουάρια και τούς λαστούδες κι' έτσι, μπροστά στό στόμα τού φουρνέλλου, πού ήταν τόσο άναμμένο ώστε νά φαίνεται άσπρο, άπεργοι και άπεργόσπάστες ήρθαν σά χέρια



Η Διονυσία παρατηρούσε από μακρότα αυτή τή μάχη... (Σελ. 325, στ. α)

μια ζεστή πού έφηνε. Καί οι άνθρωποι πού έμάλυναν μπροστά του με τά πρόσωπα κατακόκκινα, άναμμένοι από τόν καιρό και από τό μίσος, έμοιάζαν με διαδύλους πού είχαν βγή μέσα απ' αυτή τή φλογισμένη κιάλας.

Έξάφνα, επάνω στή μάχη, ό Δουμπούκ γλίστραιει και κέρφει μπρός στή γωτιά. Έκανε νά πιαστή από κάπου και τό χερι του άρπάξει και πιάνεται από τό πορτάλλο τού φουρνέλλου πού τού κίσει τό δάχτυλο και τόν κάνει νά βγάλω μια φωνή πόνου τρομαρή.

Η Τροουστ πού είδε από μακρότα τό πέσιμο τού Δουμπούκ, έξω φρενών, πέταξε ένα λαστό πού βρέθηκε στό χερι τής, κατεπάνω σ' εκείνον πού τόν έκαμε νά πύση.

Στή λύσσα τής και στό μίσος τής ούτε φρόντισε πιά γιά τήν Δουμπούκ πού έχει μείνει κατά τής και βογγούσε.

Άμέσως ή Διονυσία πηγαινει κοντά του και τού λέγει:

—Δύστε μου τό καήμενο χέριας. Μήν τό δειχνητε στόν άερά. Βάλτε τό κάτω από τή μπλούζα σας. Έτσι. Τώρα μήν κουνήθητε.

Η Διονυσία είχε πάντα παραμένο στό πρώτο της τό κλαδάκι τής και μέσα

δουό μπουκαλάκια, τό ένα με λάδι και τό άλλο με έβδι γιά τή σαλάτα τού φαγητά τής. Πήρε γρήγορα τό μπουκαλάκι με τό λάδι, τό άδειασε επάνω στίς πληγές τού Δουμπούκ, κατόπι έβγαλε τό καθαρό μανδηλάκι τής, τώσχησε σά τέσσερα με τά δόντια τής, έκανε τέσσερις επιδέμους κι' έδωσε μ' αυτούς τά πονεμένα δάχτυλα.

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΚΑΜΠΙΑ—ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μια πεταλούδα πλουμισμένη με χρώματα φανταχτερά, πετούσε 'στ' άνθη τρέλλικαμένη από καμάρι και χαρά.

Γιατί, δέν ηδ' άνθος κανένα τόσα πολλά, καθός αυτή, χρώματα ν' άχη ταιριασμένα με τόση χαρά ζηλευτή.

Μά ζ' τή χαρά τής τή μεγάλη εσφόνισθη, γιατί είχε 'δη κάμπια πού σέφνονταν έγάλη 'πάνω σέ πρώτο κλαδί.

Κι' ειπε: 'Θεέ μου, τί σκουλήκι γεμάτο τρέχες, βρωμερό!... τέτοια μη φιλανεις, φέρουν φρίκη και νά τό βλέπω δέν μπορώ!

Κι' ή κάμπια απάντησε θλιμμένα: 'Αλλοίμονο, περιφρονας! Διτι πριν ήσαν σάν και σένα κι' ετι σέ λίγο θα γενής!

CHEF

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άκλε στοιχεία δε. 3 (6 ελάχιστος δρος). Πέραν των 10 λέξ. 30 λέξ. ή λέξ. με παζία δε στοιχεία λεπ. 40 και με κεφαλαία λεπ. 50. Ο χωριστός στίχος δε. 1,50 (ΚΒ' - 928)

Σόρα Δεζίνεβ, Σαρστρελ και Σόρα Προυκά, Άλλας, ό Μινωίλιος κ' έβαλ' τα ρουχιά άλλοιώς! Δέν ξερω ποιον να πρωτοθυμώσω, κεινων ποβγαλε τη μοδα, ή κεινον που τον μιμήθη γι' αυτό κ' έγω προτιμά τον Έπανάστατη! **Θαλασοπούλι** (ΚΒ' - 923)

Ρίτα, μικρό το λαθος! λέγεσαι Μαρσούμη και όχι Μπούμη. **Θαλασοπούλι** (ΚΒ' - 923)

Ματαμένη Δόξα, Νίτσα, αι άνακαλύψεις είναι ορθότατα, φούλια δε αντί να φάμε φαγατε από τη Μεμφια και Ίωαννιδου Πάρτι και σόδα να χωνήσουν. **Άκκίλιας, Ταγγό** (ΚΒ' - 926)

Αράχη=Μέμφις, πίστηνης στά δίχτυα σου. Πηδηχούδη, Βενέδικτε, κινδυνεύετε. **Άκκίλιας** (ΚΒ' - 926)

Αράχη της «Τριάνδρας»! **Ίπ-πόλυτε**, να μής ζήσης και του χρόνου, κόρη μου, να μής πουλήσης Άλλες ιδέες εξυπνάδες! **Διδουαία, Παλλέροια** (ΚΒ' - 927)

Συμβαθών **Έπανάστατην**, τάσσομαι εις πλευρον Έλληνοκου' Ίδανικου, κρητύω άρειλικτον πόλεμον κατά «Κυκλάδων». **ΕΝΑΕΡΙΟΣ**

Υ. Γ. - Έλ. Ίδανιδόν, γραψε προς συνεννόησιν: Έναέριον, Ρ. Γ. Σόρον. (ΚΒ' - 928)

Ελευθερία, έχουν δικαιο να είναι υπερασπισται του Σόρα Δεζίνεβ, αυτός μονομεγαλωός της Έλλάδα. **ΓΑΓΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ** (ΚΒ, - 929)

Αναλλάσσω Μ. Μυστ. με άπα-ξάπαντας. Στείλατε μέσφ Διαπλάσως πρώτοι. **ΓΑΓΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ** (ΚΒ' - 930)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο «ΑΝΙΚΗΤΟΣ»

Παρά τας προσδοκίας του Νέου Όμιλου και Ναυολόοντος, δ **ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ** μας **ΕΞΑΚΟ-ΔΟΥΘΕΙ**. Όσοι θέλουν είναι έλευθεροι να άπαντήσουν, **ΝΕΕ ΟΜΗΡΕ, ΝΑΠΟΔΕΟΝΤΑ**, ευχαριστούμεν πολυ διά την ορκλά-μην και άν θέλετε, να λάβετε το ποσημπούρα σας! Ατή, δέν λέγεται νίκη, είναι διαφήμιση!! **Έ Δίσις του Συλλογου Άλ-λαξε**: Τ. Σχινών, Πάριον 10, Άθήνας. (ΚΒ' - 931)

Δοξασμένε Τσαλιζ, σε διαβε-βαιώ ότι ό Γάιος Γράκχος δέν είναι ό Νόνης, ούτε ό νονάς σου! Έμπεροσθέν μας είναι ένας κλιτοπούλις! Δι' άπόδειξιν, άγ. θέλης στοιχηματίζομεν δε. 25. **Άπάντης τάχιστα**.

ΜΕΓΑΣ ΑΥΝΩΤΟΣ (ΚΒ' - 932)

Πρωτομυαίνοντας στο Διαπλά-σώσιμο, χαίρετώ άπαξά-παντας, ιδιαίτερος Νταγάρων. **Κόδριγγτων**

(ΚΒ' - 933) **Ε**χθροί μου, φυλαχθήτε δά σις ναυμαχίησθ δπως την Τουρκι-κην Ναυαρχίδα. **Κόδριγγτων** (ΚΒ' - 934)

Ποίηγητα της Οθαλλίας, κα-λώς όρισες: λυπήθηρα όμως πολυ που δέν μής ειδοποίησες πώς θα πήγαινες στον Άλλο κό-σμο για να σου δώσω χαιρετί-σματα για τη γιαριά μου. **Παλλέροια** (ΚΒ' - 935)

Νμαγάρ, δέχσαι άλληλογρα-φίαν! Άπάντησε μέσον Δι-απλάσως. **Κόδριγγτων** (ΚΒ' - 935)

Μοσχομάγκα των Παρισίων, μηδ φαίνεται ότι το όνομά μου σου έλει το Διαβολόπαιδό και το δικό σου είναι ή Εύγενία Νικολοπούλου. **Θέιμα** (ΚΒ' - 937)

ΠΛΑΝΟΜΕ, το δικό σου το ρολόγι φαίνεται ότι ξεκουρ-διστήκε πάλι.

ΜΙΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ (ΚΒ' - 938)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΕ ΣΥΝΕΣΜΕ, την φίλλην μου την έχετε ό-σο για αντιπροσωπεία, έχω άλλη. **ΜΙΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ** (ΚΒ' - 939)

Μαργιτάκι, προσοχη στο δρο-μό σου, μην πάθης σάν τους άλλους. **ΜΙΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ** (ΚΒ' - 940)

Σόςε **Θυσελίος**, είσαι ό Τάκης Μαπαδόπουλος, ή δε Μαλα-χρονη ή αδελφούλα σου' δέν πι-στεύω και τώρα να τρώμε φούλια. **ΜΙΕΡΜΠΑΝΤΑΚΟΣ** (ΚΒ' - 941)

Κατεργασόλα, με άνακαλύπτεις; είμαι μια φίλη σου. **Σανθή Νεράιδα** (ΚΒ' - 942)

ΣΚΟΡΗΙΑ ΦΥΛΛΑ, μοιάζεις με τον Κωφιδή. **ΕΠΙΑΝΑΣΤΑΤΗ**, σ' άγγίξαμε, βλέπεις, στο φιλοέμο πουν' ά-ναλυμένο άπ. τη ζήση!!!! **ΑΤΡΟΜΗΤΕ** κ' όλη ή Σαχλα-μαρία σι' Άνίκητοι, δέν κάνε-τε την ύδρια να μην έχουμε φα-σαρίες; **ΚΑΡΟΥΜΗΑΣ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΟΣ** (ΚΒ' - 943)

ΑΓΟΡΟΚΟΡΙΤΣΟ!

Πός πάει το τέννης και οι Δώδεκα Άπόστολοι... **ΚΡΥΦΗ ΕΑΠΙΑ** (ΚΒ - 944)

Εισαχόμενος εις τον Διαπλά-σώσιμο, χαίρετώ δλους και δλες. **Μαργαριταρένια** (ΚΒ' - 945)

Ενή, σε άνακαλύξαμε! είσαι ή **Κ. Κ.** σε φάγε; Τζέμετε. **Νεφελώδης Ουρανός** **Έρατης της Ίδέας** (ΚΒ' - 946)

Φόδες, Ίουλιανέ, συμμαχούμεν έναντιον Μαύρης Μάσκας; **Γράψατε** μέσον Διαπλάσως. **Νεφελώδης Ουρανός**, **Έρατης της Ίδέας**. (ΚΒ' - 947)

Η Δίσις της ΚΒ' - 749 είναι: **Ίωάννην Άράνην** Poste-Resiane, Άθήνας. (ΚΒ' - 948)

Η ραση της Κιουτάχειας τετά-διο έστειλα κερμένο δικό σου. **Γάις Γράκχος**, έστειλα. **ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΠΠΕΥΣ**

(ΚΒ' - 949) **Φ**άν Κολούδα, είσαι... με δι-πλωμα. **Αλογόμυγα, Μ. Ίππότης** (ΚΒ' - 950)

Με την καρδιαν άλογούσαν πα-ρακαλώ σους κ' όσες έπλη-ξε ή έθνικη μας συμφορά, να δε-χθούν τα δόθεσμα. συλλυπητή-ριά μου. **ΑΣΣΑΡΑΤ** (ΚΒ' - 951)

ΣΥΜΜΟΡΙΑ «ΑΣΣΟ-ΚΑΡΟ»

Πός σισοπίν άγκιστρον **ΑΥΧΗΡΟΣ: ΗΓΕΙΡΟΛΗΨ** **ΑΥΠΑΡΧΗΤΟΣ: ΑΥΓΚΑ** **ΠΡΩΟΥΠ: ΣΟΚΙΑΕΖΙΝΕΒ**. **Άδεις: Ίωάννην Άράνην, Ρ. Γ. Άθήνας. ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ** Άντιπρο-σώποι. **ΠΡΟΣΕΧΩΣ άνακαλύ-ψεις ψευδοδύμου.**

Ο Άρχηγός ΗΓΕΙΡΟΛΗΨ (ΚΒ' - 952)

Σανίδα, **Βεατρίκη**, πρέπει να έλθετε πρώτα Έκπανάστατης... και έπειτα να με βρήτε. **Σανθή Μαρηνοια** (ΚΒ' - 952)

ΑΜΝΗΣΙΚΑΚΕ ΠΑΙΔΑ, ώραία σου την εκατάφερα. **Ο συνάδελφός σου, ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ** (ΚΒ' - 954)

Βρέ Χάχα **ΜΙΝΟΤΟ**, τι γουα-εις και έρχσαι από την άρ-χή του δρόμου; Βρέ με. **ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ** (ΚΒ' - 955)

Εσκεπάσθ: **Ποίηγη** του Ά-δυνάτου = Κούλα Μπίτσου. **Ζηκότη=Όρ. Λαζαρίδης**, **Λάβαρον του 21** (ΚΒ' - 956)

«ΘΡΙΑΜΒΕΥΤ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ» **ΗΛΕΓΓΡΑΦΗΜΑ: Μοιχεζέ-Τστον**, Σμύρνην. Δεχόμεθα ευ-χαρίστως. Στείλατε Διανν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ Τ. ΚΥΒ.ΡΗΝΗΣΩΣ **ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ** **Υφυπουργός: Χρυσάσος**, Γεν. Διευθυντ: **Ηρώς**, **Ηρακλής**, **Έ** **θεωρητ: Μαύρος Σκελετός**, **Τρη-ματάρχ: Αντιστορέβιλος**, **Ίδι-αίς: Υπουργού: Καρλότα**.

Ο Υπουργ. (Υπουργ.) ΚΑΛΜΟΣ **ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ** **Υπουργ: Θάος**, **Άλγς**, **Υφ** **πουργ: Έπτάπυλο**, **Θήβαί**, Γεν. Γραμμ: **Πανώργος**, **Όδυσσός**, **Τρηματάρ: Πινδαρός**.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑΣ **Υπουργ: Φάτος**, **Άλγς**, **Υφ** **πουργ: Σάκος**, **Γαδένης**, **Έπι-θέαρ: Τζένυ**, **Μέρις**.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ **Υφυπουργ: Δρόδος**, **Κάνιγγ**, **Γ** **Γραμματ: Ιαβέρης**, **Επιθεωρητ: Δοξασμ**, **Τσαλιζ**, **Τρηματάρχη: Θηβαίος**, **Διευρηνη: Castel**, **Άντι-πρόσωπ: Άθρηών**, **ΤΡΙΑΝΑΡΙΑ**

ΠΡΟΣΕΝΕΙΑ **Πρόξκοι: Άθρηών: Κόων**, **Έ** **ρείσης: Άθηναίος**, **Ίαπίτης**, **Άρ** **γοστόκοι: Σένη**, **Καρδίτση: Κ** **Ταυταπαύλλων**, **Θσο**, **νίλης: Κων** **Κωνσταντίνου**, **Σμύρνης: Αλογό** **μυγα**, **Αντιστορέβιλος**, **Άιδι** **νός: Υδός της Νυκτός**, **Πρόδενος** **Σύρον**, **Ίω**, **Σαμοθένης**, **Υφ** **πρόδ: Μιχ**, **Παλμοστός**, **Γραμμ** **Εύαγ**, **Παλμοστός**.

Ο Υπουργός **ΘΡΙΑΜΒ. ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ** **ΟΛΟΙΣΤΟ ΘΡΙΑΜΒΟ!**

(ΚΒ' - 957) **Τ**ριανταπαύλλενα, στείλε μου διείθυνον ίνα σου γράψω. **Ίαβέρης** (ΚΒ' - 958)

Επιδοστέλεχη **Πορροδα**: χίλιες **Ε** θεμέρες ειχες για τη γιορτή σου. **Ίαβέρης** (ΚΒ' - 959)

Σπαθί του Κωνσταντίνου, Κων-σταντίνους, Άθήν. Εύςανάκι-άνταλλάσσομε Μ. Μ.; **ΑΕΤΟΠΟΥΑΟ** (ΚΒ - 960)

ΣΟΡΑ ΔΕΖΙΝΕΒ, βλέπω ότι έ-χεις πολλούς υπερασπιστάς να σου ζήσουν και να τους χαι-ρεσαι τούμπανο. Έκτός τούτου τον Ψηλορείτη σας τον επλάκωσε τοχόνη κ' έπάγωσε, τολέγει το ψευ-δόγυμο. Πός την παθαίνετε!! **ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ** (ΚΒ' - 961)

ΔΑΦΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΕ, ΚΕΡΑΥ-Δ ΝΟΒΟΔΕ ΙΠΠΟΤΑ, ΚΑ-ΒΟΥΡ, εύχαριστώ διά την προ-σκληρον. Έστειλα. Άναμένω τα-πιστα ίδια σας. **ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ** (ΚΒ' - 962)

Παρακαλούνται έκαινοι που θα στείλουν στον διαγωνισμό μου Γραμματοσήμιον: και δι' ο-τιδήποτε άλλο θέλουν: από έμε-να, να γράφουν. Τ. Σχινών διά **Γάιον Γράκχον**, **Περίον 10**, **Ά** **θήνας**. **ΓΑΓΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ** (ΚΒ, - 963)

Α ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΡΑΟΤΤΑΣ

Προκηρύσσει διαγωνισμόν καλ-λιεχημικόν κάρτ-ποστάλ και Μ. Μ. Προθαμία μηνιαία. Βρα-βετα τρία. Δίσις: **Άγδ. Χ**. **Κω** **σταράν** (διά Καρλότταν) **Κιλιον**. **ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ** **ΚΑΡΑΟΤΤΑ** (ΚΒ' - 964)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΙΑΒΕΡΗ

Προκηρύσσει διαγωνισμόν Μ.Μ. Προθαμία διμηνης. Συμμε-τοχή 20λεπτος. Γράφατε: Γεώργ. Ν. Οικονομαπούλου, **Κιάτον**. **ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΛΕΣ** **ΙΑΒΕΡΗΣ** (ΚΒ, - 965)

Χ. Δ. εκ Κιάτον, να σου πώ το ψευδοδύμμό σου! **Αουατα** **Θαλασοταραχή** (ΚΒ' - 966)

Χαιρετώ φίλικός Διαπλάσώκο-χομον και αναλλάσσω κάρτ-ποστάλ με όλα τα Διαπλάσ-πούλα. Δίσις: **Μιράνταν** **Τ. Ρ. Γ. Λευκωσία** **Κύπρου**. **Μιράντα** (ΚΒ, - 967)

ΝΑΠΟΔΕΩΝ=Γ. ΣΑΠΗΡΑΣ. **Ν**ΕΩΣ ΟΜΗΡΟΣ=ΧΡ. ΚΥ-ΠΡΙΟΣ, έδου «1' ανυπομάρως αναμενόμενα άποτελέσματα». **ΑΜΛΕΤ**

ΘΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

συνδρομηται παρακαλούνται να δηλώνουν άμέσως την νέαν τον διείθυνσέν εις τή Γραφείον μας, άποστέλλοντες και δραχ. 2 διά την έκτύπωσιν της νέας ταίνιας. Άλλως δέν εύνθυόμεθα διά την άπόλειπιν των απλήλιων των